

Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі.

Адреса: Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J. Телефон: BErgen 4-0807 4-0237 Тел. факс: BErgen 4-1016

ПРЕЗИДЕНТ ЗАКЛИКАЄ КОНВЕНЦІЮ ПРОДОВЖУВАТИ ДОТЕПЕРШНЮ ПОЛІТИКУ

Шікаго. — Президент Труман переслав теперішній 31-й красний конвенції Демократичної Партії, яка почнеться в найближчий понеділок 21-го липня, окреме послання, в якому закликає делегатів конвенції до вірності дотеперішній політиці демократичної Адміністрації, зокрема до дальшої підтримки політики „Ню Діл“ і „Фер Діл“. Окреме послання вилася конвенції, якій сам президент Труман, який сам є кандидатом на демократичну номінацію та який закликає теж зі свого боку до продовження дотеперішньої політики партії і уряду. Послання президента і його заступника будуть надруковані в кінці цього тижня в офіційній конвенційній програмі. Президент Труман в своєму посланні не підтримує жадного кандидата, все ж таки це послання вважається за „серйозну інтервенцію“, бо воно підтримує тих кандидатів,

РЕСПУБЛІКАНЦІ ПРИГОТОВЛЯЮТЬСЯ ДО КАМПАНІЇ

Вибравши своїх кандидатів на президента і заступника президента, Республіканська партія інтензивно приготувалася до передвиборчої кампанії. На фото: республіканські кандидати на заступника президента, сенатор Річард М. Ніксон (зліва) з устмішкою демонструє сенаторові С. Бріджесу мініатюрний символ Республіканської партії. Сен. Ніксон вернувся до Вашингтону, щоб „вирішити свій стіл“ перед запуском кампанії.

ВСЕ ЩЕ ЗАПОВІДАЮТЬ МОЖЛИВІСТЬ КАНДИДАТУРИ ГУБ. СТВЕНСОНА

Шікаго. — Хоч ілюйось, що президент А. Е. СТВЕНСОН з цілою рішучістю відмовився від кандидатури на демократичну номінацію і одного разу навіть задував, що він „застрелився б“, який його іменували демократичним кандидатом на президентство країни, його довірені приятелі твердять, що у „відповідних обставинах“ СТВЕНСОН готов прийняти номінацію. Губернатор СТВЕНСОН мав змінити свою думку щодо кандидатури і вилізти з підлоги Республіканської конвенції та з повоювати, що перемога ген. Айзенгавера може збільшити вплив конгресмена Мартіна і сенатора Тефта. Передумовою згоди СТВЕНСОНА на демократичну кандидатуру є „поплатка“ його конвенції, а не індивідуальне видикнення його кандидатури. Ці інформації приятелі вважають, що коли б конвенція не могла погодитися на жадного з добровільних кандидатів, — отже, коли б жаден з них не дістав потрібної більшості голосів і тоді сама конвенція поклікала б СТВЕНСОНА, тоді він від кандидатури не відмовився б. Тимчасом, до Шікаго вже приїжджають поодинокі кандидати та відкривають готельні квартири своєї кампанії. Сенатор Річард Б. Россел з Джорджії, перебираючи провід кампанії в свою користь, заявив, що закон Тефта-Гартлі не потрапив виконати своє

АЧЕСОН ПРО ПРИЯЗНЬ І ДОВІР'Я ЗАКОРДОНУ ДО ЗДА

Вашингтон. — Державний секретар Дін Ачесон ствердив, що під час своїх відвідин в Берліні, Відні і в Бразилії він зустрів „величезну приязнь і довір'я“ до Злучених Держав Америки. Характеризуючи на пресовій конференції свою недавню поїздку до Німеччини, Австрії і Бразилії, державний секретар з великим оптимізмом говорив про відносини Америки з народами відвіданих ним країн та про можливість дальшого розвитку тих відносин. Ачесон ствердив, що на нього зробили найбільше враження „величезне довір'я і величезна приязнь, яка існує в тих трьох частинах світу до Злучених Держав Америки“ — віра в їхню могутність та безітересовність, як теж в бажання допомогти іншим, а не надикуватися їм.“ В дальшому державний секретар Ачесон заявив, що на велику приязнь і довір'я з боку чужих країн Злучені Держави повинні відповісти збільшенням почуттям відповідальності, — яке відповідало б цій приязні і довірі. Для характеристики цієї приязні секретар Ачесон навів, що в Берліні понад 90,000 осіб стояло на сонці понад одну годину, очікуючи заложення угодного каменю під будинок Американської Бібліотеки. Подібні вияви приязні і довір'я він зустрічав теж у Відні та в Бразилії, яку він називав „великим союзником“. Ачесон заперечив запит, чи він чув будь-які нарікання, що Злучені Держави, зайняті підготовкою спільної оборони в Європі і Азії, занебнують південно-американські країни. Із своєї поїздки секретар Ачесон повернувся 9-го липня і у Вашингтоні його привітав на аеродромі президент Труман. Свою поїздку державний секретар назвав „найбільш корисною“.

Символічні відвідини канцлера Аденауера в Берліні

Берлін. — Західно-німецький канцлер д-р Конрад Аденауер долучився вчора до низки інших високих західно-німецьких представників та відвідав Західний Берлін, символізуючи цим західно-німецьке заінтересування до того загрозеного комуністичними містами. Під час своїх відвідин канцлер Аденауер виступив з промовою, запевняючи, що німецько-західний договір має виключно мирні цілі, та висловлюючи пере

Бомба ушкодила апартамент в Палаті Справедливості в Парижі

Париж. — Часова бомба розбила вікна і двері в Палаті Справедливості в Парижі в мешканці урядовця, який іменина злившись в язичній генерального секретаря Комуністичної партії Франції Жака Дюкло. Суддя Поль Ді-Діс тільки чудом врятувався, бо бомба була наставлена вибухнути в тому часі, коли він мав виходити з канцелярії, але він випадком залишив канцелярію на кілька хвилин вчасніше, бо мав умовлену зустріч. Бомба здемолювала цілий апартамент та поклала очі суперінтенданта Едмунда Совата, який тоді знаходився на цьому поверсі.

В ОН Совети хваляться російськими винаходами

Об'єднані Нації, Н. Й. — В третньому дні дебати про соціальні відносини в світі промовив совєтський представник Ю. П. Аркадієв, який старався ослабити те враження, що запанувало після промови представника ЗДА д-ра Волтера Когніга про життя робітничої родини в Москві та про соціальну нужду в Совєтах. Ю. Аркадієв заявив, що ЗДА виявляють тільки вафельні „гач-дог“ машину та електричне крісло, а всі найважливіші винаходи належать російському народові. Сюди зарахував Аркадієв винахід радія, яке винайшов Попов, прийнятий рік раніше від Марконі, що 1896 зголосив свій патент в Англії. Також літак винайшов ще 1882 року Мозгаїс, отже 21 рік раніше, як брати Райти почали уперше

ЧЕРВОНІЙ КИТАЙ ПРИЙМАЄ ПОСТАНОВИ ЖЕНЕВСЬКОЇ КОНВЕНЦІЇ

Токіо. — Комуністичний міністер закордонних справ Чу Ен-лі повідомив вчора через пейпінську радіостанцію, що червоний Китай приймає із застереженнями постанова Женевської конвенції відносно газової і бактеріологічної зброї та відносно поведінки з полоненими. В альянських колах зв'язується не повідомлення з переговорів в Панмунджом в справі перемір'я в Кореї, що їх вже вчора відложено на два дні на прохання комуністичних представників. На цих переговорах це одиноким більшовицьким нерозв'язаною проблемою є справа репатріації полонених. Бо комуністи домагаються примусової репатріації всіх полонених, тоді, коли альянти не відступають від принципу добровільної репатріації. Досі в своїх домаганнях комуністи постійно покликувалися в цій справі на постанова Женевської конвенції, але їхнім слабким місцем було те, що вони самі протоколу тої конвенції не прийняли і не підписали. Теперішня заява комуністичного міністра закордонних справ могла б мати на меті з одного боку скріпити комуністичне становище в справі полонених, а з другого — дати їм нові аргументи в їхній брехливій пропаганді про зживання альянтами бактеріологічної зброї. У відповідь на заяву комуністичного міністра представники альянських командувачів заявили, що „делегати командувачів Об'єднаних Націй ніколи не прикладали ваги та не дає коментарів відносно повідомлень комуністичної пропаганди“. Самі переговори в Панмунджом мали б відновитися в п'ятницю перед полуднем. Загально сподіються на тих переговорах „важливого розвитку“.

Американські втрати в Кореї: 112,843

Вашингтон. — Департамент оборони повідомив, що американські втрати в Кореї збільшилися впродовж минулого тижня на 715 осіб і виносять тепер від початку війни всіх разом 112,843 вояків і старшин вбитих, поранених і 19,085 вбитих, поранених і пропавших в акції. З цієї загальної кількості втрат було: 17,783 вбитих, 82,493 поранених, та 12,567 пропавших. Найбільші втрати понесла армія, бо загально 91,120 вбитих, поранених і пропавших, тоді коли ці втрати в авіації виносять 1,210, у флотії 1,428, а в морській піхоті 1,085 вбитих, поранених і пропавших.

Швеція почала воєнні вправи на Балтиці

Стокгольм. — Шведська флотія і авіація почала комбіновані воєнні вправи на Балтичському морі, яке від деякого часу Совєти намагаються перемінити вилучно в свій власний протектор, тероризуючи карабелі і літаки вільних країн. Шведські воєнні вправи відбуваються на тих самих водах, де недавно совєтські босні літаки збили безборонний шведський військовий літак. Спостерігаючи від деякого часу повідомляють про щоденне збільшувану активність совєтської флотії і авіації на Балтиці.

Абд ель Крїм признається до невдачі

Каїро. — Згідно з повідомленням агенції Ройтера, Абд ель Крїм, який тринадцять років був „живою легендою“ для мільйонів мешканців Північної Африки, заявив, що не вдався його рух для звільнення Тунісу, Алжирі і Марокка. Спільні французько-єгипетські сили перемогли його влітку 1931 р., але він утік з неволі 1947 р. і знайшов притулок в Єгипті, звідки керував визвольним рухом північно-африканських арабських країн. Абд ель Крїм заявив, що „особисті та політичні конфлікти між членами Визвольного Комітету спричинили невдачі в визвольному русі, бо окремі члени працювали незалежно, і кожний старався бути провідником“.

Лондон заперечує натиск ЗДА в справі Судану

Лондон. — Англіські офіційні кола занепокоєні тим, що часописи принесли вістки про те, немов б ЗДА робили на Англію натиск в справі розв'язки суданської проблеми. Англіські часописи принесли вістку з Вашингтону, що міністер Іден викликав свого амбасадора з Вашингтону сер Олівера Франка під натиском Департаменту Стейт, щоб з ним обговорити „мертвий пункт“ у справі подорожжя в Судані. Представник Форейн Офісу заявив, що не було жадного натиску з боку Америки, і що англійський амбасадор приїхав до Лондону на своє власне бажання. У запереченні англійського міністерства знаходиться і таке місце: „Уряд ЗДА стурбований невдачею перемогти труднощі в англійсько-суданських відносинах та справу оборони Середнього Сходу. Ми поділяємо його занепокоєння“. Також Стейт Департамент видав подібне заперечення, в якому стверджується, що англійський амбасадор виїхав з власної волі, обмінявшись раніше думками з Секретарем Стейту.

ЛЕЙБУРИСТИ ПРОТИ РАТИФІКАЦІЇ ДОГОВОРУ З НІМЕЧЧИНОЮ

Лондон. — Тут відбулися фракційні збори соц. членів парламенту, на яких дебатовали над справою ратифікації договору з Західною Німеччиною. Резолюція групи бувшого прем'єра пройшла більшістю тільки шістьох голосів. Резолюція звучала так: „На думку парламентарного класу високі податки селян-приватників — це були три причини, які викликали невдоволення селян, що не пішли до колосів. А ці селян-приватники ще й досі управляють коло 70 відсотків упрвної ріллі в Югославії. Та уряд маршала Тіто не відступає від своїх колективних планів. Югославські селяни-приватники підтримують Тіта“.

Президент Труман в лікарні для перевірки

Вашингтон. — Президент Труман, який в минулих двох днях мав легку інфекцію вірусу та легку гарячку, з тепер у військовому шпиталі Волтера Ріда для загальної перевірки його здоров'я. П-ні Труман виїхала із свого дому в Індепенденс, щоб бути разом з Президентом. З Білого Дому повідомили, що перевірка здоров'я президента

Труман підписав законопроект про ветеранів

Вашингтон. — Президент підписав новий законопроект, що поширює більшість привілеїв ветеранів другої світової війни та ветеранів війни в Кореї. У законопроекті передбачені найрізніші переваги, як безплатне навчання, забезпечення мешкання, перештету в підприємствах і цей законопроект охоплює осіб, що служили в Армії від початку корейської війни і що перебували в лавах збройних сил країни найменше дев'ятьдесять днів. З огляду на поширення рідів ветеранів підраховано, що з переваг у навчанні користатимуться тепер річно до 700 тисяч осіб. Гроше-

Катастрофа ньюйоркської підземки

Нью Йорк. — У середу трапилася подія катастрофа на лінії „В.М.Т.“ місцевої підземки. На довший час лінійні міста, біля зупинки „Фултон стріт“ застрягли два потяги, що були переповнені пасажирами, бо це було під час найбільшого населення популяційного руху, о пів до шостої години. Як вилізти до світла, ніяких опраделних причин для катастрофи не було, бо світліні сигнали, як і добачальність були нормальні. Керівники потягів вже звільнені з праці. Серед пасажирів багато поранених, але це спричинено було найбільше панікою, яка поствалась між пасажирами під час зудару. Самі потяги не були дуже ушкоджені й незадовго власними силами від'їхали до своїх депо.

ДОМАГАННЯ УСТІЙНЕННЯ ПРАВНИХ ВІДНОСИН В КРАЇНІ

Сан Франціско. — У окремій публікації, виданій з призову майбутньої конвенції адвокатів, що належать до Об'єднаних правників, висунуено низку домагань щодо устійнення правних відносин у країні. Зокрема побажано устійняти однаковий тип адвокатських іспитів, які б спирались на вимоги асно устійненого рівня, обов'язкового по всіх частинах країни. У різнних стейтах діють різні приписи допущення до правничої практики, як рівнож діють найрізніші закони у деяких суттєвих справах, як наприклад перепровадження розводів тощо. Це створює труднощі у допущенні правників з одного стейту до іншого. Бо в одному ставляться дуже високі вимоги до кандидатів на адвокатів,

Безрезультатні переговори про закінчення страйку в сталеварнях

Пітсбург. — Нова конференція між представниками власників сталеварень і робітництва, що розпочалася в Пітсбургу на домагання уряду, не дала досі бажаних результатів. Представники обох сторін запевняли про свою добру волю і поступки, що вони їх роблять для загальної справи, — особливо про це висловлюються представники власників фабрик. Перебій нарад буде також перешкодою від'їздом на п'ятницю й суботу Морей, представника юніі сталеварних робітників. Др. Джан Стилман, діючий директор оборонної мобілізації перебував в тісному контакті з групами, що беруть участь в конференції, але урядові чинники не представляли своїх нових планів щодо закінчення страйку.

Сліпці знаходять можливість працювати й заробляти

Олбані. — Стейтовий ньюйоркський департамент соціального добробуту співіствив про в і з н а ч у д і я л ь н і с т ь Стейтворт Комісії для сліпців. За п'ять років своєї корисної діяльності, ця комісія вишколила й знайшла працю для понад тисячі сліпців. Відповідно підготовані сліпці знайшли можливість заробітку в найрізніших ділянках сучасного життя, а зокрема в торгівлі, промислі, хліборобстві та в різних дрібних професіях. Кошти перевишколу й підшукування праці для сліпців виносять річно біля трьохсот з половиною тисяч доларів, що їх покривається з державних (Федеральних) і стейтових коштів.

Звільнення хорватського дітяч Артуковича

Лос Анджелос. — Ще в минулому року, на підставі домагання теперішнього уряду Югославії, було заарештовано Артуковича, визначеного хорватського дітяч. Заарештовано його під закидом, що під час другої світової війни, коли Артукович був міністром справедливості, він спричинився до смерті багатьох ворогів нацистського режиму, допомагаючи їм, а також під час окупації Балкан. Однак, після довгомісячного слідства Артуковича звільнено від заклад 5,000 доларів. Вирок суду не задово-

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік -----	\$10.00	One year -----	\$10.00
На пів року -----	\$ 5.25	Six months -----	\$ 5.25
На три місяці -----	\$ 2.75	Three months -----	\$ 2.75

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Кон'юнктура — це збіг обставин, що можуть вплинути на певну справу. Ми маємо тепер — як це вже нераз стверджувало — незвичайно пригрозю кон'юнктуру для того, що можна б вважати поставленням української визвольної справи в Америці. Ми знаємо причини цієї кон'юнктури, як і бачимо її наслідки. Причини — це східно-західне напруження та постійно збільшувана загроза нової війни з одного боку, а потенційна роль українського визвольного руху в цьому глобальному спорі з другого. Отже, пригрозу для української визвольної справи кон'юнктура створили в Америці і в світі не тільки зовнішні обставини, але й питома українська вага та українська активність.

Наслідки цієї кон'юнктури зустрічається сьогодні часто і в багатьох ділянках. Згадаймо тільки про імпульсантий відомин в американській пресі та в американських офіційних і громадських колах П'ятого Конгресу Американських Українців, чи різних попередніх імпрез. В одному тільки дні 16-го липня і в одному тільки Нью Йорк Таймсі можна було прочитати аж три вістки, в більшій або меншій мірі зв'язаних з українською визвольною справою. Це — повідомлення з Німеччини, що один російський вітказ із Совєтського Союзу potwierдив наявність руху спротиву в Україні та вказав на його важливість на випадок війни, інше зізнання з Відня про „значний повстанський рух в Карпатській Україні”, вістки поміщення приготованого з ініціативи УККомітету і підписаного його езекутивним директором адв. Степаном Яремою та представниками інших східно-європейських національних груп листа з домаганням акції проти злочину народовбивства, поповнюваного Московією на Україні та інших поневоленних нею країнах. Наслідком цієї кон'юнктури можна вважати і широкий та вибітковий відгомін в американській цінній пресі на книжку українського автора М. Приходька: „Один з мільйонів”, в якій опуснується совєтську терористичну і рабобалашуцьку систему.

Звичайно, сама тільки кон'юнктура не мусить, але може перерішити справу. Ми всі переживали вже багато всіляких кон'юнктур, з яких опісля нічого не вийшло. Ми не повинні теж покладати виключних надій на теперішню кон'юнктуру для української справи в Америці. Але наші обов'язком є всіма силами і засобами ту кон'юнктуру збільшувати і підпитувати та використовувати. Кон'юнктура може минути, але в призожих обставинах наслідки, бодай делкі з них, напевно залишаться.

Проте, для повного використання цієї пригоди кон'юнктури з деякі передумови, без виконання яких нам і кон'юнктура не багато допоможе. Одною з перших таких передумов вважаємо діюву єдність українських сил у вільному світі, як її поступово досягається на американському континенті. Запеклі українські партійники в Європі та на інших континентах навіть не здають собі справи, скільки шкоди вони наносять українським визвольним змаганням своєю партійною метушною, своїми намаганнями компромітуючи своїх партійних противників, своїми партійними сумнівами та антагонізмами. Потреба об'єднання всіх українських сил сьогодні така налявна і переконлива, що в кожній більшій і меншій акції ці виступили проти такого об'єднання не можна вже не добачувати посередньої ці безпосередньої руки ворога.

Друга передумова, яка зобов'язує головню нас тут в Америці, це справа фондів. Щоб могли належно і бодай частинно використати добру кон'юнктуру, нашим репрезентаціям потрібні не тисячі чи сотні тисяч, але мільйони доларів. Тут вже згадано про відомін на книжку М. Приходька. Але сьогодні, якщо б ми мали фонди, ми могли б такими і подібними книжками засипати американський і частинно міжнародний книжковий ринок. Ми ж маємо авторів, кваліфікованих спеціалістів, ми маємо наочних свідків і навіть насправду неострісянних жертв bolshevizmofo varvarstva, що своїми творами, якщо б ми їм це фінансово уможливили, могли б в теперішній кон'юнктурі віддати неопинені прислуги України, українській визвольній справі та цілому цивілізованому світові. Долари в Америці мають рішальне значення для української визвольної справи. А проте наш Народний Фонд ще не тільки злетів, перейшов сто тисяч доларів.

Ми маємо кон'юнктуру і маємо можливість використати її. Ми стягнули б на себе зневагу історії, якщо б ми того не зробили.

Президент Трумаї почав свою кар'єру як бізнесмен. Інша справа, що йому не повелось з галатерійним підприємством і він збанкрутував разом зі своїм спільником, так, що минуло яких 15 років, заці сплатити усі довги, щоб ніхто не втратив на його бізнесі.

Тим ми хочемо ствердити, що бути чесним бізнесменом в Америці це шлях, що може підняти людину дуже високо. При цьому не забуваймо, що в нас часто мова про українських бізнесменів, яких вправді тисячі, але з яких ба

Найбільшим недомаганням вважалось в Америці довгий час те, що на урядові посади йшли люди з малими або середніми здібностями. Найздібніші йшли до бізнесу. Сам бізнес шукав за ними! Таке можна заважати ще й сьогодні. Як тільки хто виб'ється навіть на урядові посади й навить надзвичайні спосібності, вже на нього чигають найбільші підприємства і оферують йому становища, які дають відсятеро більший заробіток, ніж той, який йому може дати державна посада.

Луїс Галатієр (Інтернаціональна Торговельна Палата в Парижі), що знає добре Америку, пишучи про "Другу американську революцію", стверджує, між іншим, таке: "В Америці думають про бізнесмена як про природного провідника громади. Він призначає значну частину свого часу для праці в організаціях, які дібнують про поліпшення громадського життя. Немає ні одного приватного університету, ніякого місцевого шпиталу, симфонічної оркестри, музею мистецтва, чи добродійного товариства, що могли б продовжати свою діяльність у Злучених Державих без моральної та матеріальної підтримки бізнесменів, що є членами їхніх управ".

Заввага цього француза така: правдива та очевидна, що немає потреби над нею довше розводитися. Можна тільки побажати, щоб і в нас те саме було. Правда, коли ми думаємо про американських бізнесменів, то перед нашими очима стоять звичайно такі, як Форд чи Ракефелер, що одичішали по батьках великі маєтки та покінали найвищі школи і набули найнижчої освіти. Та це помилковий погляд. Вистачить приглянутися американським бізнесменським клубам (Ротарі, Лайонс, чи Елкс), щоб пізнати ту правду, що в них немає ні дуже освічених, ні дуже багатих. Це назалгал "звичайні" бізнесмени, що тяжко працюють, а одночасно відчувають, що вони повинні бути провідом у своїй гоміаді, прикладом для усіх добрих діл.

Був час, коли і наше життя ґрунтувалося у своїх початках біля „бизнесменів“, якими були „салуністи“. В „салуні“ відбувалися мітинги, там вирішувалися навіть і такі справи, як братися до будови церкви. Той час уже давно минув. Центром народного життя почали згодом ставати церковні галі, а вікниці Народні Домів. Багато змінилось теж і від цього часу, але коли мова про українських бизнесменів, то ледве чи до них можна б це пристосувати. Поглянувши на бизнесменські оголошення в

Вже на початку організації канцелярії відчувалася потреба в залученні американської сили, яка могла виконувати по американській лінії те саме діловодство, що ведеться по українській лінії. Після довгих пошукувань і спроб, що йно в квітні ц. р. заангажовано на працю в УКК народжену тут українку, п. Елінору Кульчицьку з Філадельфії, до речовиць їй адміністрація кварталника та адміністрація агенду УКК в англійській мові

Підготівка до П'ятого Конгресу вимагала затруднень, що дальших двох сил в особах пп. д-ра Г. Нічичі і Петра Сагайдачного, як теж одної доживочної машиністки, п-ки Жук. Треба додати, що в потребх розсикли великої матеріалів УНФонду чи відбиток з конгресових рекордів затруднювано окремі допоміжні сили.

Крім цих постійних і доривочних сил в канцелярії УКК в Нью Йорку, на етаті УКК є ще двох редакторів — профм М. Чубатий для Кварталиста та п. В. Душник для Бюлетеня. Функції координатора праці УКК виконував звитодовець, як діючий заступник голови УККотетв.

гато ледве кінці зводять докупі, працюючи в своїх „бізнесах“ від раннього ранку до пізньої... Багатіє в відносно дуже мало, а між ними ще менше таких, що почували б себе до обов'язку складати такі пожертви, які складає звичайний, а не раз і бідний громадянин. Проте про бізнесменську проблему треба писати і дискутувати вже тоді, що коли бізнесмени тепер не відіграють великої ролі, то можуть відіграти її вже в найближчій будучності, особливо в сполучі з професіоналістами.

ані їх патріотизм не проявляється в такій громадській амбіції, що її повинні би проявляти, ані жертвенність не стоїть у жодній пропорції до стану посідання і можливості жертвування. Чи маємо бодає одну українську фундацію бо

світ, прокидає в людині певні амбіції і дозволяє їй ці амбіції здійснювати. Найбільший капітал у світі є зібраний в Америці. Ніде теж нема такої чисельної верстви грошовитих людей, як тут. І тому ніде нема таких фондаций, таких філантропії, таких бібліотек, музеїв, шпиталів, шкіл, святинь, різномодних притулків, станцій мистецтва (опери, оркестри)... — все за приватні гроші багатих людей, а то й звичайних. І ніде ми не є свідками так, як тут, в ЗДА, що гроші вможливають людям ввійти в громадсько-політичне життя, активно займатися громадськими справами, здобувати собі популярність, через популярність доходити до величких становищ в державі, дає одного українського організатора в ЗДА?! Очевидно, у нас нема Рокфеллерів, ані Морганів ані Фордів, тому і не можуть бути такі фундації, фізиці, що зв'язані з їх іменами. Але й наші, українські, потріби мікроскопіяні в порівнянні з американськими. Коли на будову Народного Дому в Нью Йорку треба чергати мільйона доларів, а на класику паперу можна списати людей, які разом „вартують“ мільйони, то це рішуче непомірлива ситуація. Коли пригадаємо, що українські церкви в ЗДА, Народні Доми й школи також не будували людське ж грошовиті, а саме малозаможні, здебільша лемки своєю масовою жертвенністю, то доля українського світу капітала в ЗДА стає ще більш невтішною.

Всі у світі має свою причину, все має свої приповідки... «дві сторінки». Кожний стає мусить мати свою традицію. Стан українських бізнесменів щойно твориться, він уже подекуди існує, але не має з собою ніякої традиції. Тому він چه з мряковини, без обличчя, без керми і без вітрил. Коли цей процес триватиме довго, то українська справа в Америці не матиме користі своїх багатирів: бо наступні і третє покоління не намагаються і національно і, до речі, ставлять же традицію багатирів, даватимуть педері під жертва й основополагають фундації — на загально-американські цілі. Цікава річ: кожний з нас знає чимало українських бізнесменів, у Нью-Йорку чи поза ним. Кожний із них — людина мила, розумна, патріот. Чому ж він не має почуття потреби власної станової бізнесменської організації? Чому так часто минає почуті від них нарікання на те, що „я дав, але другий не дав“, хоч такого підходу нема в ніякому іншому народі? Чому трудно дошукатися у цих наших знайомих, навіть гарних і милих знайомих, хороших людей, якоїсь амбіції бути чимсь в громаді, а не менше трудно дошукатися в них зрозуміння, що такої позиції не можна здобути собі за долари. Чому не люди, що проявили такі якості, здібності, уміння, в держливість і завзяття при здобутковій мастку, не проявляють вилітності — перевестись „калькуляційно“: що таке людина життя, де в ньому правдиві цінності, які місце для людини?

Для характеристики праці в канцелярії УКК вистачить згадати, що в звітному часі, отже в рр. 1949-50, одержано і запропоновано всіх разом 5,071 листів, а вислоно 21,354 листів. Крім того 140,000 листів і закликів в справах Національного Датку до Народного Фонду, в що не враховано і десятки тисяч листів і посвідчень, що їх одержав і розіслав УНФонд безпосередньо, як і 5,597 пакоч інформаційної літератури, розіслано на адреси установ, товариств та організацій.

Акція УКК

Четвертий Конгресс Американських Українців в своїх резолюціях закликав наш загал та доручив УККомітетові робити все можливе для оборони цих наших Злучених Держав Америки, найбільшої остой вільного демократичного світу. Четвертий Конгресс закликав і доручав інформувати американський народ про найбільшу для нього і для цілого світу загрозу з боку російського імперіалізму і комунізму. В цих рямках Конгресс доручав УККомітетові повести широку акцію голошення правди про Україну та мобілізувати в той спосіб opiniю і

Пів року після того нашого Конгресу, Росія за посередництвом свого північно-корейського сателіта напала на Південно-Корейську Республіку, а посередньою жемою, яка гарантувала волю незалежності Корей. Негайний після вибуху війни та оборони цих заходів Америки, Український Конгресовий Комітет звернувся окремим листом до президента Трумана, підтримуючи повно і всещодо оборонні заходи уряду. У тому самому часі УКК звернувся теж із закликом до всіх американських українців, закликаючи їх сповняти як сліди свої обов'язки супроти цієї нашої пристрабної Батьківщини.

Добро нації—найвищий
закон

(Поко́нгресові міркування)

Є в нашій народі з давнини повір'я про чортівницю, що блукає по роздоріжжях і людей на мильну дорогу зводить. Можна почути на цю тему чимало оповідаць дядьків, як то ця нечиста сила звала їх на майдівці та заділа довшин час сюди й туди. А коли дядько нарешті зрозумів, що він збігав з дороги, хрестився розмашисто, плював із пересердя, бажачучи нечистісі шлях дороги в трістя та метрі, та врешті виходив на правильний шлях.

Отсей образ дядька, що його чортівнина зводить на бездоріжжя, стає малочасно не символом нашого громадського життя. На протязі нашого понад тисячолітнього існування будемо Україну і вічно зби-васмося з дороги. Якесь злобне чортівнина засліплює нам очі та зводить нас на манівці. На щастя ми здорового розу-му все ж таки не загубили. Поблукавши сюди й туди та-ки виходимо на правий шлях. Тільки втраченого часу вже ніяк не доженемо.

Збивасмося з дороги тому, що ліві стежки беремо за властивий шлях і на них звертаємо непотрібно наш віз. Книжки міжусобиці і кривої, козацькі чорні ради, сьогоднішні вожді і вождики і єдиноспасамі програми, це все ті ліві стежки, які коштували і коштують нас чимало крови. Що більше. Нас уміють розбити на ворожі, політичні табори навіть справи аполітичні, чисто культурні чи научні, як от колишня азбучна війна, як війна за назву Русь чи Україна і т. д. Ос так, замість розбудовувати національне життя, пробуджувати в огні революції 1848 р., ми зійшли на млівиці війни за „національні цінності“, за нікому непотрібні, „світлі букви йор і ять“. Чи незрозуміла боротьба розбила нас на ворожі табори та забрала кілька десят тисяч дорожніх літ. А в тому самому часі наші західні сусіди пильно будували свою державу на наших же, розсварених землі і зовсім не робили трагедій зі своїх правописних зміц, ба навіть не сварилися над порядком барв у їхніх прапорі. Бо вони знали, що не символи творять державу, а навпаки. І знали вони, що основна проблема це не правопис, не прапор, а побудова держави.

Те саме й наші московські сусіди. Одним помахом пера

дини в світі, який обов'язок людини до громади, скільки людини потрібно, щоб жила, як цар, і скільки грошей треба людині на вступ до загального світу?!

Це величезна і невичерпна проблема. Коли українські businessmen дадуть себе переконали, що вони є окремим станом і мають окремі цілі, то це буде величезний поступ в кристалізації всіх станів українського громадянства в Америці.

(Кінець) ти II до громадської відп

Амери́ки. Амери́кансько-украї́нська спільнота в повному своєму складі: диявоприбулі, народжені тут їхні діти та новоприбулі підтримали і далі ще підтримують ці оборонні зусилля Злучених Держав проти комуністсько-російського імперіалізму і агресії, і підтримують їх не тільки на домашньому фронті, але й жертвами життя та крові на повсюдних далеких Кореї. Там, під

американськими прапорами, проливались тех українська кров в обороні тих високих ідеалів волі і незалежності, які проголошено в пам'ятній Деклярації Незалежності та які лягли в основу тех української визвольної боротьби. В дальшій своїй акції у зв'язку з Коресою, УККОМітет окремим листом та закликом піддержав звернення губернатора Томаса Діої в справі мобілізації країни. Звичайно, ми, американські українці, не були тут апімаками, бо в обороні своїх волюностей став солідарно авесь американський народ, без різниці на свос походження.

Ми, з уваги на наше пох-
дження та на положення і
змагання українського на-
роду, мали ще тільки деякі до-
даткові завдання назви-
ваємої комісії:

Дмитро Галичнин
Діючий заст. голови УКК.

РОЛЯ У. К. КОМІТЕТУ

Звіт з діяльності У.К.К. за час від Четвертого до П'ятого Конгресу (1949 — 1952)

(6)

Збірка Народного Фонду
випродож минулих двох років
була своєрідним референдумом
нашого свідомого загалу.
Нашим головним завданням
буде поширити і постійно по-
ширювати цей круг свідомих
і жертвних громадян, вишу-
кувати їх серед цілої мільйо-
нової маси нашої американсь-
ко-української спільноти, се-
ред якої цілком певно є ще
десятки тисяч інших щирих
душ, до яких свідомість обо-
в'язку супроти України і ук-
раїнського народу ще не дій-
шла. Здобути цих людей для
нашої слушної справи — це
чергове велике завдання май-
бутнього УККомітету. Його
Відділи та інші організації,
як і кожного та кожної з по-
між тих 20 тисяч теперішніх
платників Національного
Датку. Ми маємо підстави
сподіватися, що рівночасно із
закверненням нашої організа-

ційної консолідації збільшаться теж впливи до УНФонду щонайменше у висоті передбачуваного річного бюджету. Фінансує з базово багатобічної діяльності УККОмітету і тому теж ця діяльність може пошириватись тільки в міру того, як збільшуватиметься Народний Фонд. Вважаю, що ці справи члї Великий Збір представників американських українців повинен віддати одну з своїх головних уаг, та висісти відповідні рішення і пєребрати відповідні зобов'язання.

Політична акція Українського Конгресового Комітету

Цю найважливішу частину свого звіту — перегляд політичної акції УКК в звітному році — хочу попередити ще короткими інформаціями про працю нашої канцелярії, яка розміщена при 50 Чорч Стріт в Нью-Йорку. При цьому хочу

згадати, що УКККомітет мав властиво свої дві станції, одну в Нью Йорку і другу в Вашингтоні. Про важливу функцію нашої станції у Вашингтоні звітував уже її керівник, голова УКККомітету проф. д-р Лев Добрянський.

Канцелярія УКККомітету в Нью Йорку була організована у висліді рішень Четвертого Конгресу. Початково там була zatrudнена тільки одна сила, але вже в листопаді 1949 там треба було заангажувати другу силу в особі п. Юліана Реваля, як організаційного референта. П. Ревай перебрав цю працю, а рівночасно з тим теж адміністративні аспекти УКК на початку грудня 1949. Д-р В. Калина, що вже був zatrudнений в канцелярії, залишив за собою адміністрацію Квартальника та перебрав книговодство УКК і УНФонду. Дальший ріст праці в канцелярії, зв'язаний з поширенням адміністративної і організаційної агенд, а зокрема а-агенди УНФонду, вимагав поширення канцелярії та zatrudнення дальших сил, що й зроблено, ангажуючи на працю п. В. Мудрого для ведення картотеки УНФонду, і п. В. Приходька для пресо-во-інформаційної служби.

Вже на початку організації канцелярії відчувалася потреба залучення американської сили, яка могла виковувати по американській лінії те саме діловодство, що ведеться по українській лінії. Після довгих пошукувань і спроб, щойно в квітні ц. р. заангажовано на працю в УКК народжену тут українку, п. Елінору Куличницьку з Філадельфії, розумачою їй адміністрації кварталника та адміністративну агенду УКК в англійській мові.

Підготовка до П'ятого Конгресу вимагала залучення ще дальших двох сил в особах п. дра Г. Нички і Петра Сагайдачного, як теж одної дорвичної машини, п. д-ра Жук. Треба додати, що в потребах розсилки великої маси листів УНФонду ця відбиток з конгресових рекордів затруднювано окремі допоміжні сили.

Крім цих постійних і дорвичних сил в канцелярії УКК в Нью Йорку, на етаті УКК є ще двох редакторів — проф. М. Чубатий для Квартальника та п. В. Душинк для Бюлетеня. Функції координатора праці УКК виконував звітодавець, як діючий заступник голови УККомітету.

Для характеристики праці в канцелярії УКК вистачить здогадки, що в звітному часі, отже в рр. 1949-52, одержано і запроотоковано всіх разом 5,071 листів, а вислано 21,354 листів. Крім того 140,000 листів і закликів в справах Національного Датку до Народного Фонду, в що не враховані десятки тисяч листів і посвідчень, що їх одержав і розіслав УНФонд безпосередньо, як і 5,597 пачок інформаційної літератури, розісланої на адреси уставов, товариств та організацій.

Акція УКК

Четвертий Конгресс Американських Українців в своїх резолюціях закликав наш загаль та доручив УККомітетові робити все можливе для оборони цих наших Злучених Держав Америки, найбільшої остої вільного демократичного світу. Четвертий Конгресс закликав і доручав інформувати американський народ про найбільшу для нього і для цілого світу загрозу з боку російського імперіалізму і комунізму. В цих рамках Конгресс доручав УККомітетові повести широку акцію голошення правди про Україну та мобілізувати в той спосіб opiniю і

допомогу Америки та цілого вільного світу в користь звольних змагань українського народу. Наче передчувуючи і передбачуючи факт, що Злучені Держави та інші вільні країни швидко опиняться в безпосередній небезпеці та що тодішня холодна війна переміниться в дійсну стріляну війну, Четвертий Конгресс закликав американських українців до готовості навіть життя своє віддати обороні незрівнянних прав вольностей, якими ми втішасмося в цій країні.

Пів року після того нашого Конгресу, Росія за посередництвом свого північно-корейського сателіта напала на Південно-Корейську Республіку, а посередньо теж Америку, яка гарантувала волю незалежності Корей. Негайні після вибуху війни та оборонних заходів Америки, Український Конгрессовий Комітет звернувся окремим листом до президента Трумана, підтримуючи повно і всецього оборонні заходи уряду. У тому самому часі УКК звернувся теж із закликом до всіх американських українців, закликаючи їх сповняти як слуги свої обов'язки супроти цієї нашої прілюбаної Батьківщини.

Америки. Американсько-українська спільнота в повному своєму складі: давнорозбігли, народжені тут їхні діти та новопробулі підтримали і даліше підтримують ці оборонні зусилля Злучених Держав проти комуністсько-російського імперіалізму і агресії, і підтримують їх не тільки на домашньому фронті, але й жертвами життя та крові на помовищах далекої Кореї. Там, під американськими прапорами, проливається теж українська кров в обороні тих високих ідеалів волі і незалежності, які проголошено в пам'ятній Декларації Незалежності та які лягли в основу теж української визвольної боротьби. В дальшій своїй акції у зв'язку з Кореєю, УККОМітет окремим листом та закликом піддержав звернення губернатора Томаса Дюї в справі мобілізації країни. Звичайно, ми, американські українці, не були тут винятками, бо в обороні своїх вольностей став солідарно увесь американський народ, без різниці на своє походження.

Ми, з уваги на наше походження та на положення і змагання українського народу, мали ще тільки деякі додаткові зауваження, незалеж-

Не без вини і друга стоїна. Звичайний факт вимагає кожного з нас поводити так, щоб не давати привід до гострих сучітчик, де про загальні справи. Оскільки на залі протесту проти виступу якоїсь особистості ця особа повинна витримати з цього, відповідні секвенції. Складання залі такій атмосфері не підсилює авторитету відідані особистості, яка стоїть за нею.

Покази чим, мали ми на почути чимало закидів, звинувачень на адресу поодиноких осіб. Ясно, що публічно зроблені закиди річ неприемні, все таки це є явище нормальне, бо навіть корисне, оскільки ціла гра, ведеться, «факт Корене тому, що ніхто з нас не є непомильним, а на розріжках одиниця може страждати орієнтацію та збитися з манівці. А тому ця гра повинна вилучена в очі, неприемні для одиниці, приносить великий загальний справі. Вона перестерегає кожного з нас, що за нашими вчинками є

(Закінчення на стор. 3-ій)

важливі для Америки та для України.

У.Н.СОЮЗУ,

онту під патронатом української делегації Антібольше-
нади, при співучасті Ліги Визволення України й керів-
них Радіомовлень з Ніагара Фалс, влаштовує
ІНІЦІАТИВУ КАНАДИ І ЗДА 2. І 3. СЕРПНЯ Ц. Р.
у місті брaтiв Гумeнюкiв у мiсцевостi Норд Порк.
на одержати в бiоурх оrгaнiзацiї: Лiга Визволення України,
Ю. Канада, i Українська Радіопрограма Василя Шарвана, 761
Т. 1.

торгові й мистецькі товариства й організації на терені Америки
насть в Зустрічі, де буде нагода в товариських змаганнях по-
двійні ділячки: хороні й солсьові виступи, народні танки, декла-
ційні ділячки: чоловічі й жіночі підбивання, стук-пук, і легко-
свої справи так, щоб мати змогу бути присутніми на Зустрічі.

Зі Спорту

ЛЕВ — „ФІНСБУРГ“ 2:1

В суботу, 10 травня, на гриш УСТ „Лев“ відбулися змагання за мистецтво 3-ої дивізії між УСТ „Лев“ і „Фінсбург“.

Після програної попередньої гри з „Брітніш Вандерер“ прийшла перемога.

Перебіг гри зовсім не відзеркалює так низької перемоги „Лева“.

Майже цілих 90 хвилин на площі переважали „Лев“, але не зуміли використати той переваги цифрово. Напад під воротами противника „трагично“, грав нервово і хаотично, а особливо права сторона.

Гру починають гості і вже в другій хвилині, без вини правого оборонця (резервний), здобувають перші і останні ворота.

Гра переноситься на поле гостей. Наша дружина не використовує багату ситуацію, близько під воротами противника.

Вирівнювання приходить в 32-й хвилині. Ворота здобуває Кунько.

В 70-й хвилині ліве крило (Кізіма) гарним стрілом завершує виступ змагань 2:1 для „Лева“.

На вирішення заслуговують ліве крило — Кізіма, лівий лунчик — Кунько, брати Стамбулі і Головченко. Суддя безсторонній.

(„Свобода“, Аделіяда)

ПРАЦЯ

Досвідчена й мила домашня працівниця, що має 40-50 років знайде працю. Звичайне варіння. Працююче подружжя. Дні вихідні — 13 і 6 років. Приємний дім. Добра платня. Писати: Mrs. L. DAVID, 139 — 14 — 229 Street, Laurelton, L. I., N. Y.

ДРІБНІ ОГЛОШЕННЯ

Українське Бюро Праці „ДОПОМОГА“
AID EMPLOYMENT AGENCY
посилає на працю різних фахів в Нью-Йорку та поза Нью-Йорком. Відвідувачі приймає щоденно (крім суботи та неділі) від години 9 ранку до год. 3 пополудні. Адреса: 220 E. 10 St., New York 3, N. Y. Тел.: GRamercy 7-8929, а після 5 год. попол.: ALgonquin 4-9528

БІЗНЕСОВІ НАГОДИ

НА ПРОДАЖ

Крамниця споживача та делікатесів (Делікатесів і Гроceries) — існує віддавна — наприкінці новоствореної української церкви та школи в Нью-Йорку. Тижневий дохід \$750. Продається за причини самотності власниці. Дуже дешево. Телефон: ESsex 2-9490. Kaete Endres, Delic. 771 Sanford Ave., Newark 6, N. J.

ВАКАЦІЇ

МАЮ кімнати і 2 кухні до винаймування з усіма вигодами на час вакацій. Гарна околиця. По інформації писати до: JOSEPH LELO, Hillcrest Poultry Farm, Millford, N. J. Tel. Millford 4-4709

ТЕПЕР ПОРА

ЗАПИСАТИСЯ НА КУРСИ

САМОХОД. МЕХАНІКІВ

І КУРСИ ІЗДИ

GR. 7-8951

КУРСИ МЕХАНІКІВ

КУРСИ ІЗДИ АВТАМИ

Постарасмося для Вас про

екзамени Лайсенсу. Наші учні

дистають диплом. Помагасмо

в одержанні праці. Інструкції

в українській і англійській

мовах. КУРСИ ДЕННИ, ВЕЧІРНІ

І НЕДІЛЬНІ. Інструкції

фахівців. Залож. в 1916.

L. TYCHNIEWICZ, директор

METROPOLITAN

AUTO SCHOOL

155-2nd Ave., біля 10th St.

NEW YORK CITY

ЗНАНА ЮВІЛЕРНА ФІРМА

ГОДИННИКИ

БІЛІНТИ

ПЕРСТЕНІ

РАДІО

ГРАМОФОНІ

ЗВУКО

ЗАПИСУВАЧІ

ФОТО-АПАРАТИ

МАШИНОК

ДО ПИСАННЯ

Найкращі

ціни

18-місячні

сплати

KONIGES

ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ФОНДУ

ЗА 1952 РІК ВПЛАТИЛИ:

(Листа ч. 1 — від 15. березня до 8. травня 1952 р.)

(Продовження)

ОГАНЬ:
— Коломбос: По \$10: Антін Афанас, Василь Яницький, Віра Яницька, Василь Копельців, Андрій Левкович, Антін Пелехович, Василь Сандуляк, Василь Собчак.

Каталанд: Микола Задорський \$25; по \$10: Степан Морозович, Ілько Вільямський.

Росфор: Босіф Рокко \$5.
— Толдо: Іван Пелехатий \$77.55
— Швей: свята; Юрій Личук \$5.
Юрськ: Юра Шмільський \$10.

Янгтан: Українські Об'єднані Організації за Швей. Свята \$101.40; Жертводавці: Микола Терлецький \$5; по \$3: П. Лішак, Т. Нахич; по \$2: І. Байлак, В. Леженевич, І. Лішак, С. Марчиншин, М. Олінич, І. Панько, по \$1.50: М. Гаврилюк; по \$1: П. Агєрлях, В. Андрійко, А. Вагур, М. Володотенний, А. Брайч, С. Вух, А. Цибельський, М. Чепак, В. Дізаичевич, І. Доросовський, Дубинський, І. Джурман, М. Федьків, П. Гілл, І. Гармач, В. Галицько, О. Гітін, М. Голубець, Л. Грицько, А. Гуляк, Гурчак, І. Іванчик, М. Яж, М. Юрськовська, А. Корут, М. Кордупель, І. Корнафель, І. Крапівець, Т. Кулінич, М. Лабайко, М. Ліницький, Г. Луць, М. Мартиншин, Мішевський, Т. Москалик, М. Мушинський, М. Михонич, М. Панько, І. Павловський, М. Попин, Д. Прощ, В. Прокопчик, А. Радь, Д. Сенко, П. Стахура, д-р Р. Стахура, М. Стапак, М. Струк, К. Шіке, Шміль, М. Штінь, А. Тарновська, С. Терлецький, А. Тиць, І. Варгулич, С. Василевич, П. Веселовський, С. Войтович, С. Воронжик, К. Зубчик; дрібними \$15.90.

ПЕНСІЛВЕНІЯ:
— Алєтани: Укр. Правосл. Парохія св. Марії за Швей. Свята \$32; о. д-р Волод. Левицький \$10.
— Абрид: Г. Чермак \$10; Василь Бей \$5 (за 1951).

Бентлі: Кляра Копельчук \$10.
— Бетлегем: Відділ УКК \$17.50 за Швей. Свята.
— Дукесін: Іван Сачко \$10 (за 1951).

Форт Ситі: Роман Фундига \$5.
— Дукантан: о. Василь Чекалюк \$10.
— Кейзер: Укр. Католич. Церква \$20.

Кентокі: Василь Бойко \$20 (в тому \$10 на УПА).
— Нортумберленд: Юрій Єднорак \$5.
— Паолі: Роман і Анна Вороньківська \$10.

Філадельфія: Володимир Кузак \$25; по \$10: Іван Бабак, Микола Сенек, Микола Станчак, Ніна Станчак, В. Забродський (за 1951).

Пітсбург: Микита Правих \$10.
— Скрантон: Д-р Н. М. Тацій \$20.
— Вілкс-Бері: Микола Кобловський \$10.
— Вільмерінг: о. Мирон Головинський \$10.

Меніла: На похоронах бл. п. Анни Борозини, дружини Петра, зложили на Народний Фонд: По \$2: Д. Борозиний, П. Борозиний, П. Борозиний, О. Козак, М. Шевчук; по \$1: А. Борозиний, І. Во-

розиний, Т. Борозиний, П. Черкас, О. Червинський, С. Федько, П. Гречух, А. Ясінчук, О. Казан, А. Лисий, С. Омчко, І. Топоровський; решта дрібними.

ВАШІНГТОН:
— Кета: Фелс: На писанку: Данило Мадик 6; Іван Корник \$5.
— Медика: Лейк: На писанку по \$1: п-н Макс, п-н Шигранська, О. Шумак.

Сета: С. Словський \$4.
— Скокей: На писанку: М. Паслас \$4.50; по \$2: М. Бут, П. Касперський; по \$1: п-н Майківська і п-н Шуман.

ВІСКАНСІН:
— Милвокі: о. Володимир Возник від католич. громади за імпресію \$24.17.

ПОПРАВКИ:
— КОЛОРАДО: Денвер: Замість д-р Мир. Рудницький має бути д-р Мирослав Рудницький; замість Венюк має бути Зенюк; замість Вусицький має бути Висоцький, замість Жерецький має бути Жеребський. У виказі „Свобода“ з 15. квітня 1952 р. пропущено Л. Колтунюк на колажу \$1.

МЕРІЛЕНД: Балтимор: Було надруковано: Александер Косс \$10 (1952 р.), а має бути Александер Ратич \$10 (1951).

КОННЕКТИКЕТ: Нью-Гейвен: В листі ч. 42 за 1951 р. було надруковано помилково: „По \$5“, а має бути: По \$10: зложили: Г. В. Вілик, Михайло і Марія Чайківські (на 1952 р.), Йосиф Романчик.

НЬО-ЙОРК: Ютика: В листі ч. 43 за 1951 р. треба справити імена й прізвища: замість Е. Грегга, О. Саварин Дурбак, Родальді Кабарєвська і С. Вурий має бути: Естас Грегга, о. Савані Дурбак, Родальді Рабарєвська і Іван Савоха.

ОГАНЬ: Ст. Айбєрвик: Маса: Бути: д-р Пантелеймон Грицель \$25, а не Петро, як було помилково надруковано.

ПЕНСІЛВЕНІЯ: Феніксвил: Іван Садовський, а не як було надруковано „Содальський“.

НЬО-ЙОРК: Елмхейт: В списку пропущено в друку п. Василя Костіва, що вкладає за 1951 р. до Народ. Фонду \$10.

УВАГА!
Прохимо усіх названих подати на макеті свою адресу, бо вислані писемця з посвідками повернула нам поштою назад.

А. Керелєв (Нью-Гейвен), Т. Михайлович (Діорбін), В. Пешинський (Орендж), П. Фігель (Бентон Гарбор), І. Шкурко (Мілен), О. Фенедж (Клівленд), Гр. Лавує (Рерітен), д-р В. Оліньський (Бруклін), Ева Корпало (Бруклін), Осип Руднік (Бруклін), Н. В. Максимів (Бруклін), В. Хоппо (Клівленд), М. Семєнєв (Вартон), Т. Ковалько (Лакбург), В. Пономаренко (Філадельфія).

ОГАНЬ: Ст. Айбєрвик: Маса: Бути: д-р Пантелеймон Грицель \$25, а не Петро, як було помилково надруковано.

ПЕНСІЛВЕНІЯ: Феніксвил: Іван Садовський, а не як було надруковано „Содальський“.

НЬО-ЙОРК: Елмхейт: В списку пропущено в друку п. Василя Костіва, що вкладає за 1951 р. до Народ. Фонду \$10.

УВАГА!
Прохимо усіх названих подати на макеті свою адресу, бо вислані писемця з посвідками повернула нам поштою назад.

А. Керелєв (Нью-Гейвен), Т. Михайлович (Діорбін), В. Пешинський (Орендж), П. Фігель (Бентон Гарбор), І. Шкурко (Мілен), О. Фенедж (Клівленд), Гр. Лавує (Рерітен), д-р В. Оліньський (Бруклін), Ева Корпало (Бруклін), Осип Руднік (Бруклін), Н. В. Максимів (Бруклін), В. Хоппо (Клівленд), М. Семєнєв (Вартон), Т. Ковалько (Лакбург), В. Пономаренко (Філадельфія).

ОГАНЬ: Ст. Айбєрвик: Маса: Бути: д-р Пантелеймон Грицель \$25, а не Петро, як було помилково надруковано.

ПЕНСІЛВЕНІЯ: Феніксвил: Іван Садовський, а не як було надруковано „Содальський“.

НЬО-ЙОРК: Елмхейт: В списку пропущено в друку п. Василя Костіва, що вкладає за 1951 р. до Народ. Фонду \$10.

УВАГА!
Прохимо усіх названих подати на макеті свою адресу, бо вислані писемця з посвідками повернула нам поштою назад.

А. Керелєв (Нью-Гейвен), Т. Михайлович (Діорбін), В. Пешинський (Орендж), П. Фігель (Бентон Гарбор), І. Шкурко (Мілен), О. Фенедж (Клівленд), Гр. Лавує (Рерітен), д-р В. Оліньський (Бруклін), Ева Корпало (Бруклін), Осип Руднік (Бруклін), Н. В. Максимів (Бруклін), В. Хоппо (Клівленд), М. Семєнєв (Вартон), Т. Ковалько (Лакбург), В. Пономаренко (Філадельфія).

ОГАНЬ: Ст. Айбєрвик: Маса: Бути: д-р Пантелеймон Грицель \$25, а не Петро, як було помилково надруковано.

ПЕНСІЛВЕНІЯ: Феніксвил: Іван Садовський, а не як було надруковано „Содальський“.

НЬО-ЙОРК: Елмхейт: В списку пропущено в друку п. Василя Костіва, що вкладає за 1951 р. до Народ. Фонду \$10.

УВАГА!
Прохимо усіх названих подати на макеті свою адресу, бо вислані писемця з посвідками повернула нам поштою назад.

А. Керелєв (Нью-Гейвен), Т. Михайлович (Діорбін), В. Пешинський (Орендж), П. Фігель (Бентон Гарбор), І. Шкурко (Мілен), О. Фенедж (Клівленд), Гр. Лавує (Рерітен), д-р В. Оліньський (Бруклін), Ева Корпало (Бруклін), Осип Руднік (Бруклін), Н. В. Максимів (Бруклін), В. Хоппо (Клівленд), М. Семєнєв (Вартон), Т. Ковалько (Лакбург), В. Пономаренко (Філадельфія).

ОГАНЬ: Ст. Айбєрвик: Маса: Бути: д-р Пантелеймон Грицель \$25, а не Петро, як було помилково надруковано.

ПЕНСІЛВЕНІЯ: Феніксвил: Іван Садовський, а не як було надруковано „Содальський“.

НЬО-ЙОРК: Елмхейт: В списку пропущено в друку п. Василя Костіва, що вкладає за 1951 р. до Народ. Фонду \$10.

УВАГА!
Прохимо усіх названих подати на макеті свою адресу, бо вислані писемця з посвідками повернула нам поштою назад.

А. Керелєв (Нью-Гейвен), Т. Михайлович (Діорбін), В. Пешинський (Орендж), П. Фігель (Бентон Гарбор), І. Шкурко (Мілен), О. Фенедж (Клівленд), Гр. Лавує (Рерітен), д-р В. Оліньський (Бруклін), Ева Корпало (Бруклін), Осип Руднік (Бруклін), Н. В. Максимів (Бруклін), В. Хоппо (Клівленд), М. Семєнєв (Вартон), Т. Ковалько (Лакбург), В. Пономаренко (Філадельфія).

ОГАНЬ: Ст. Айбєрвик: Маса: Бути: д-р Пантелеймон Грицель \$25, а не Петро, як було помилково надруковано.

ПЕНСІЛВЕНІЯ: Феніксвил: Іван Садовський, а не як було надруковано „Содальський“.

НЬО-ЙОРК: Елмхейт: В списку пропущено в друку п. Василя Костіва, що вкладає за 1951 р. до Народ. Фонду \$10.

УВАГА!
Прохимо усіх названих подати на макеті свою адресу, бо вислані писемця з посвідками повернула нам поштою назад.

А. Керелєв (Нью-Гейвен), Т. Михайлович (Діорбін), В. Пешинський (Орендж), П. Фігель (Бентон Гарбор), І. Шкурко (Мілен), О. Фенедж (Клівленд), Гр. Лавує (Рерітен), д-р В. Оліньський (Бруклін), Ева Корпало (Бруклін), Осип Руднік (Бруклін), Н. В. Максимів (Бруклін), В. Хоппо (Клівленд), М. Семєнєв (Вартон), Т. Ковалько (Лакбург), В. Пономаренко (Філадельфія).

ОГАНЬ: Ст. Айбєрвик: Маса: Бути: д-р Пантелеймон Грицель \$25, а не Петро, як було помилково надруковано.

ПЕНСІЛВЕНІЯ: Феніксвил: Іван Садовський, а не як було надруковано „Содальський“.

НЬО-ЙОРК: Елмхейт: В списку пропущено в друку п. Василя Костіва, що вкладає за 1951 р. до Народ. Фонду \$10.

УВАГА!
Прохимо усіх названих подати на макеті свою адресу, бо вислані писемця з посвідками повернула нам поштою назад.

А. Керелєв (Нью-Гейвен), Т. Михайлович (Діорбін), В. Пешинський (Орендж), П. Фігель (Бентон Гарбор), І. Шкурко (Мілен), О. Фенедж (Клівленд), Гр. Лавує (Рерітен), д-р В. Оліньський (Бруклін), Ева Корпало (Бруклін), Осип Руднік (Бруклін), Н. В. Максимів (Бруклін), В. Хоппо (Клівленд), М. Семєнєв (Вартон), Т. Ковалько (Лакбург), В. Пономаренко (Філадельфія).

ОГАНЬ: Ст. Айбєрвик: Маса: Бути: д-р Пантелеймон Грицель \$25, а не Петро, як було помилково надруковано.

ПЕНСІЛВЕНІЯ: Феніксвил: Іван Садовський, а не як було надруковано „Содальський“.

НЬО-ЙОРК: Елмхейт: В списку пропущено в друку п. Василя Костіва, що вкладає за 1951 р. до Народ. Фонду \$10.

УВАГА!
Прохимо усіх названих подати на макеті свою адресу, бо вислані писемця з посвідками повернула нам поштою назад.

ЗВІТ

з пожертв зложених у Злученому Українському Американському Допомоговому Комітеті у Філадельфії за місяць листопада 1951 р.

ДЕЛЕВЕР:
Віллінгтон. Збірка на весілля пп. Миколи й Ольги Матушкевич \$13.10.

ВІРДЖІНІЯ:
Ричмонд. Петро Гарасіміа \$5.
Манасса. Д. Москорак \$1.

ВІСКАНСІН:
Милвокі. Н.Н. \$2.

ІЛІНОІС:
Лейк Вільс. К. Кануха \$2.
Спрінг Вільс. А. Курлія \$2.
Шікаго. Юрій Артюшенко \$10.
Укрїнське Жіноче Допом. Т-во \$10.
П. Волковець \$1, Микола Кулинич \$5, П. Пучко \$5.
Петро Соломон \$5, Союз Українок Америки від 22 \$10.
Михайло Сидкевичський \$5, Ярослав Гавришків \$10.

ІНДІАНА:
Геммонд. І. Пелешко \$1.
Форт Вейн. Євгенія і Марія Чебукін \$10.

КАЛІФОРНІЯ:
Лос Анджелес. Український Центр у Каліфорнії \$10.
Лакін. К. Миченко \$2.

КОННЕКТИКАТ:
Гартфорд. Василь Грициня \$5.
Нью-Гейвен. Василь Данило \$10, Андрій Данило \$10.

МЕРІЛЕНД:
Еджвотер. П. Кулінич \$1.

МІШІГЕН:
Бей Порт. В. Корут \$1.
Вен Дайк. М. Галат \$1.
Гренд Ренда. М. Петровський \$1.

НЬО-ДЖЕРЗІ:
Дарлінгтон. Григорій Чорний \$5.
Трентон. П. Скорохід \$1, Я. Вакуленко \$1.

НЬО-ЙОРК: Василь Кропівницький \$10, М. Миськів \$1.
Картерет. М. Федак \$2.
Елізабет. М. Іванчик \$1.
Нью-Брукс. В. Відак \$1.
Ірвінгтон. А. Сморганко \$1.

за місяць грудень 1951 р.
Парсонс. Д-р Степан Рубель \$5.

КЕНТОКІ:
Луїсвил. Кирило Шурин \$5.

КОННЕКТИКАТ:
Бріджпорт. М. Стасюк \$1, І. Федараб \$2, А. Піддубний \$1, Федір Касин \$5, Ф. Квасицький \$1, В. Юрєвич \$1.

ВІЛМІНГТОН:
Олександр Солонько \$5, Стефан Ковалів \$5, Гартфорд. Н. Мулицький \$2, Колчестер. І. Вітвіцький \$2.

МАССАЧУСЕТС:
Гайліс. М. Сальський \$1.

МЕРІЛЕНД:
Балтимор. В. Гудима \$2, Ярослав Ханенко \$2, едір і Анна Чорний \$15, Григорій Лаба \$11, М. Дубравський \$1, Семен Михайлович \$5, Ф. Чорний \$2, Вікоміс. В. Дмитрішин \$2, Гайліс. Г. Веселович \$1, Еджвотер. Анастасія Іванович \$5, Квік Епп. П. Масенєв \$2, Ньюпорт. П. Тесленко \$1.

ІНДІАНА:
Геммонд. І. Пелешко \$1.
Мілфорд. Михайло Скрумеляк \$5.

КЕНЗАС:

НАВЕЛІННІЙ
ВІВІР В ЗДА
HANUSEY MUSIC COMPANY
244 W. Girard Ave., Philadelphia, Pa.
Апарати для награвання плит. Електричні удодінення.

Під час літа у неділю, замкнено.

NEW YORK — NEW JERSEY

ОБЕЗПЕЧЕННЯ

(АСЕКУРАЦІЯ)

Дбайте про себе і про свій майно! Обезпечуйтеся від вогню, крадіжки, нещасливих випадків та нещастя. Не тратьте нагоди отримати відшкодування. Обезпечую: життя, меблі, вікна, автомобілі, хутра, біжутерію та ін.

АНTHONY SHUMEYKO
277 East 10th Street, New York 9, N. Y. — AL. 4-8779.